

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/62/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419200734
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5419200734.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v spore žalobcu: JUDr. Z. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. I. č. XXX/X, J., proti žalovanej: F. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. F. Q. č. XXX/XX, Y., právne zastúpená: JUDr. Martin Benický, advokát so sídlom Q. K. č. XX, o zaplatenie 593,92 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/35/2019-188 z 11. novembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu (výrok I.), ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 593,92 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 01.08.2016 do zaplatenia titulom úhrady odplaty za poskytnutie služieb advokáta žalovanej v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7C/8/2012. Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 18 ods. 4 zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (Živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej iba „Zákon o advokácii“) a ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka. Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaná splnomocnila žalobcu ako advokáta na zastupovanie jej osoby v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7C/8/2012. Žalovaná tvrdila, že udelila žalobcovi splnomocnenie ako spotrebiteľka a žalobca ako advokát ju vopred neinformoval o zamýšľanom úkone právnej služby a o odmene zaň, v dôsledku čoho mu nepatrí odmena. Túto obranu považoval okresný súd za dôvodnú, nakoľko žalobca svoje tvrdenia, že žalovanú o výške odmeny za úkony právnej služby vopred informoval, nepreukázal. Na základe takto zisteného skutkového stavu okresný súd, vychádzajúc z uvedených zákonných ustanovení, žalobu zamietol. V súvislosti so svojim procesným postupom uviedol, že dňa 11.11.2020 vo veci pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, napriek tomu, že žalobca požiadal o odročenie pojednávania. Pri posúdení dôvodnosti žiadosti vychádzal z ust. § 183 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“). Uviedol, že z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu žalobcu odročil predchádzajúce pojednávania určené na deň 30.09.2020, na ktoré sa žalobca dostavil, ale mal intenzívny suchý kašeľ, preto z preventívnych dôvodov, vzhľadom na nepriaznivú epidemiologickú situáciu pojednávania odročil na deň 26.10.2020. Dňa 20.10.2020 žaloba doručil súdu žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu svojej práceneschopnosti pre chorobu, ku ktorej priložil totožné potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti ako ku žiadosti o odročenie pojednávania určené na deň 11.11.2020. Okresný súd akceptoval žiadosť o odročenie pojednávania žalobcu určeného na deň 26.10.2020 z dôvodu preukázanej práceneschopnosti. Žiadosť na odročenie pojednávania určeného na deň 11.11.2020 z rovnakého dôvodu nepovažoval za opodstatnenú, lebo žalobca mal dosť času

zabezpečiť si zastúpenie inou osobou na predmetnom pojednávaní, keďže už dňa 30.09.2020 javil príznaky ochorenia a už vtedy mohol začať s vyhľadávaním osoby, ktorá by ho zastupovala na ďalšom pojednávaní. Napokon od vystavenia potvrdenia o práceneschopnosti dňa 20.10.2020 mal dostatok času, aby si zabezpečil osobu, ktorá by ho zastúpila na pojednávaní v predmetnej veci, keďže nejde o žiadnu skutkovo alebo právne komplikovanú vec, ktorá by mohla odôvodňovať potrebu väčšieho časového priestoru pre vyhľadanie zástupcu. Pokiaľ žalobca poukazoval na nutnosť jeho výsluchu, okresný súd uviedol, že žalobca v žalobe svoj výsluch nenavrhol, prvýkrát tak urobil až dňa 07.08.2020 v rámci žiadosti o odročenie pojednávania, kde však tento návrh nijako neodôvodnil, preto ani z uvedeného dôvodu neakceptoval jeho žiadosť na odročenie pojednávania. O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že ho priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná (výrok II.).

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že v prípade potvrdenia rozsudku okresného súdu odvolacím súdom podá voči nemu dovolanie na Najvyšší súd SR v Bratislave a ústavnú sťažnosť na Ústavný súd SR v Košiciach pre porušenie jeho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žalobca v odvolaní namietal procesné pochybenia okresného súdu a vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku. Uviedol, že výrok rozsudku je neurčitý, nakoľko nie je z neho zrejmé, či žaloba bola zamietnutá a čo bolo predmetom žaloby, ktorá bola zamietnutá. Ďalej uviedol, že okresný súd bezdôvodne nenariadil predbežné prejednanie sporu podľa ust. § 168 ods. 1 CSP a prečo tak neurobil nijako neodôvodnil. Okresný súd pochybil tiež v tom, že sa nepokúsil o zmierlivé vyriešenie veci, ktorú skutočnosť rovnako nezdôvodnil. Ďalej poukazoval na vady plnej moci, ktorú žalovaná udelila právnomu zástupcovi v súdnej veci, tvrdil, že podpisy na plnej moci z 19.07.2019 a z 12.09.2019 nie sú podpismi žalovanej, ale jej manžela, čo by sa preukázalo pri výsluchu žalovanej ako strany v konaní a jej manžela K. X.. Právny zástupca žalovanej JUDr. Vavrek nebol oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu v mene žalovanej, keďže nebol ňou riadne splnomocnený. Ďalej žalobca tvrdil, že žalovaná uznala dlh dňa 09.04.2014 vo výške 303,08 eur z titulu nezaplatených trov právneho zastúpenia vo veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7C/8/2012 a následne dňa 10.08.2016 uznala dlh z rovnakého titulu vo výške 593,92 eur. V týchto uznaniach výslovne potvrdila, že bola jeho osobou vždy riadne a včas poučená o výške odmeny za jednotlivé úkony. Žalobca poukázal na to, že žalovaná v konaní pred Okresným súdom Námestovo sp. zn. 7C/8/2012 nevystupovala ako spotrebiteľ, pretože SPP, a.s. sa voči nej domáhal zaplatenia za odber plynu v polyfunkčnom dome v Y., ktorá skutočnosť by vyplývala z pripojeného spisu Okresného súdu Námestovo, ak by si ho bol okresný súd v prejednávanej veci pripojil. Ďalšie pochybenie okresného súdu videl v tom, že dňa 11.11.2020 uskutočnil pojednávanie, napriek tomu, že žiadal jeho odročenie pre svoj nepriaznivý zdravotný stav, naviac od 23.10.2020 do termínu pojednávania v okrese Námestovo bol vyhlásený zákaz vychádzania. Okresný súd mu riadne neoznámil ako jeho žiadosť na odročenie pojednávania určeného na termín 11.11.2020 posúdil a to telefonicky alebo mailom napriek tomu, že ich vo svojom podaní uviedol. Až dňa 25.11.2020 si zo svojej dátovej schránky prevzal oznámenie o nevyhovení jeho žiadosti na odročenie pojednávania. Okresný súd postupoval nesprávne, pretože podľa § 183 ods. 4 CSP má takéto oznámenie urobiť mailom alebo telefonicky, nie do dátovej schránky. Žiadal, aby bolo nariadené znalecké dokazovanie na jeho nepriaznivý zdravotný stav, ktorý mu neumožňoval zúčastniť sa pojednávania konaného dňa 11.11.2020. Poukazoval na to, že v elektronickom spise nie je založená zápisnica z pojednávania 11.11.2020 a ani rozsudok z 11.11.2020. Kvôli Covidu 19 nemohol v informačnej kancelárii súdu nahliadnuť do spisu, mohol nahliadnuť iba do elektronického súdneho spisu, ale tento nie je totožný s papierovým. Rozhodnutie okresného súdu označil za predčasné, lebo súd nevykonal ním navrhnuté dôkazy, a to výsluch jeho osoby ako aj výsluch žalovanej, a to k predmetu konania a k pravosti podpisu na plnej moci. Výsluchom by bolo preukázané, že žalovaná bola z jeho strany riadne poučená o výške odmeny za vykonané úkony právnej služby. Rovnako v prípade výsluchu svedka, manžela žalovanej, bolo by preukázané, že plnú moc podpisoval za žalovanú. Na preukázanie pravosti podpisu žalovanej žalobca navrhol vykonať znalecké dokazovanie. Za nesprávny považoval právny názor okresného súdu na premlčanie pohľadávky, neinformovania žalovanej o výške odmeny a nekonanie s odbornou starostlivosťou. Okresný súd bezdôvodne neaplikoval ust. § 724 až § 732 Občianskeho zákonníka o príkaznej zmluve. Rozsudok okresného súdu označil za nepreskúmateľný, a to aj vrátane výroku o trovách konania.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu z 09.02.2021 prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť a žalobcu zaviazať na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie žalobcu označila za nedôvodné s tým, že žalobcom žalovaný nárok bol premlčaný niekoľko rokov, z ktorého dôvodu aj vzniesla námietku premlčania a už len táto skutočnosť preukazovala to, že nárok žalobcu je nedôvodný. Žalobca videl, že v dôsledku jej účinnej procesnej obrany nemôže byť v konaní úspešný, začal hľadať rôzne procesné kľučky, aby rozhodnutie vo veci samej oddiaľoval. Žalovaná uviedla, že sa v plnej miere stotožňuje s odôvodnením rozsudku, ktoré je jasné a zrozumiteľné, súd vyčerpávajúco a správne vysvetlil, prečo žalobu zamietol. Vysporiadal sa aj so všetkými skutočnosťami dôležitými pre konanie, a rozhodnutie náležite odôvodnil. Za urážlivé označila tvrdenia žalobcu o tom, že nepodpísala dvom právnym zástupcom v konaní plnomocenstvo. Prehlásila, že splnomocnenie udelila tak ako to vyplýva zo spisu. Žalobca v konaní pred okresným súdom uviedol, že má k dispozícii doklady o tom, že mu podpísala tvrdenia, že je uzrozumená s výškou odplaty za každý právny úkon, avšak žiadne takéto dôkazy do konania nepredložil. Existenciu takýchto listín poprela, pokiaľ by existovali, mohol ich žalobca do konania doložiť, čo však neurobil.

4. Žalobca v odvolacej replike k vyjadreniu žalovanej, ktorá bola okresnému súdu doručená elektronicky 22.03.2021 uviedol, že vyjadrenie žalovanej je neurčité a nekonkrétne bez riadneho vyjadrenia k väčšine jeho odvolacích dôvodov a námietok, čím žalovaná uznala ich relevantnosť a opodstatnenosť. Za nepravdivé označil tvrdenia žalovanej, že sa cielene snažil oddialiť rozhodnutie vo veci samej. Uviedol, že v celom rozsahu zotráva na skutočnostiach uvádzaných v podanom odvolaní.

5. Potom ako okresný súd predložil spis odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní žalobcu, žalobca zaslal odvolaciemu súdu „stanovisko“ k prejednávanej veci z 29.10.2021. Uviedol, že z opatrnosti, keďže v elektronickom súdnom spise nie sú založené všetky listinné doklady, znovu zasiela do spisu uznanie dlhu zo dňa 09.04.2014, uznanie dlhu zo dňa 10.08.2016. Poukazujúc na tieto listiny uviedol, že nie je správny záver okresného súdu o nedôvodnosti jeho nároku na zaplatenie žalovanej istiny s príslušenstvom voči žalovanej. Opätovne namietal, že nedošlo k predbežnému prejednaniu sporu okresným súdom, zdôrazňoval svoju práceneschopnosť, ktorá mu neumožnila zúčastniť sa pojednávania pred okresným súdom dňa 11.11.2020. Na záver uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava svojich doterajších vyjadrení a prednesov.

6. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. Odvoláciu námietku žalobcu, že výrok napadnutého rozsudku je neurčitý a nejasný, nepovažoval odvolací súd za dôvodnú. Písomné vyhotovenie rozsudku okresného súdu má všetky zákonné náležitosti vyplývajúce z § 220 ods. 1 a 2 CSP. Rozsudok v záhlaví obsahuje presné označenie strán sporu, predmet prejednávaneho sporu (o zaplatenie 593,92 eur s príslušenstvom), takže je zrejmé, vo vzťahu ktorých strán sporu bolo vo veci rozhodnuté, ako aj čo bolo predmetom zamietnutia. Navyiac z odôvodnenia rozsudku sú tieto skutočnosti zrejmé. Výrok rozsudku netrpí vadami nejasnosti, na ktoré poukazoval žalobca v podanom odvolaní, a ktoré by mali byť spôsobilé zasiahnuť do jeho práva na spravodlivý súdny proces. Nedôvodná je aj námietka nepreskúmateľnosti výroku rozsudku okresného súdu o trovách konania. V tejto časti považoval odvolací súd rovnako rozsudok za dostatočne odôvodnený, je zrejmé, že okresný súd vychádzal pri stanovení povinnosti žalobcu nahradiť trovy konania žalovanej z ust. § 255 ods. 1 CSP, výrok zodpovedá zneniu tohto zákonného ustanovenia.

8. Odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné námietky žalobcu, o nesprávnom postupe okresného súdu, ktorý nenariadil predbežné prejednanie sporu predtým než vo veci nariadil riadne pojednávanie a následne rozhodol. Inštitút predbežného prejednania sporu je v zmysle ust. § 168 CSP fakultatívny, a teda súd nie je povinný pred prvým pojednávaním nariaďovať predbežné prejednanie sporu, ale má možnosť nariadiť priamo pojednávanie podľa § 177 CSP. Okresný súd preto nepochybil, pokiaľ v zmysle tohto zákonného ustanovenia nenariadil predbežné prejednanie sporu.

9. Žalobca v odvolaní spochybňoval pravosť podpisu žalovanej na plnomocenstvách, ktoré boli predložené v prejednávanej veci a ktorými žalovaná preukazovala zastúpenie svojej osoby v súdnej veci právnymi zástupcami. Rozsah zastúpenia na základe splnomocnenia v civilnom sporovom konaní

upravuje ust. § 92 CSP. Podľa tohto ustanovenia je zástupcom strany subjekt, ktorému táto udelila písomné splnomocnenie buď na celé konanie, alebo len na určité úkony. Plnomocenstvom udeleným pre konanie pred súdom tak môže byť každá listina vlastnoručne podpísaná splnomocniteľom, ak je z nej vidieť jeho vôľu, aby bol určitou osobou zastupovaný. V prípade, že nie je preukázané oprávnenie takejto osoby na zastupovanie strany sporu riadnou písomnou listinou, ide o nedostatok podmienky konania na strane sporu (nedostatok splnomocnenia), ktorý je možno odstrániť. Primárne žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu rozporovala pravdivosť tohto tvrdenia a vyhlásila, že podpis na predložených splnomocneniach je jej podpisom, zároveň písomne prehlásila, že predmetné splnomocnenia udelila najskôr JUDr. Mgr. Milanovi Vavrekovi, advokátovi so sídlom v H. a následne JUDr. Martinovi Benickému. Potom, pokiaľ žalobca svojimi tvrdeniami spochybnil pravosť týchto podpisov žalovanej, uvedeným prehlásením (č. I. 123 spisu) bol jednoznačne prípadný nedostatok náležitosti písomného plnomocnenstva zhojený a boli tak schválené aj tie úkony, ktoré urobili zástupcovia v konaní pred týmto prehlásením. Procesná podmienka riadneho zastúpenia žalovanej v prejednávacom spore bola naplnená.

10. Ďalšia z odvolacích námietok týkajúca sa nesprávnosti procesného postupu okresného súdu súvisela s vykonaním pojednávania dňa 11.11.2020, o odročenie ktorého žalobca žiadal a jeho žiadosti nebolo vyhovené. V tomto prípade sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi, pre ktoré okresný súd takto postupoval a podrobne ich vysvetlil v bode 5. písomného odôvodnenia napadnutého rozsudku. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu na túto časť odôvodnenia rozsudku okresného súdu poukazuje a s touto sa stotožňuje. Žalobca v odvolaní neuvádzal iné skutočnosti, prípadne argumenty než tie, ktoré posudzoval už okresný súd, preto nepovažuje odvolací súd za potrebné ďalej sa touto námietkou žalobcu zaoberať. Pokiaľ ide o spôsob, ktorý okresný súd zvolil na doručenie oznámenia o nevyhovení žiadosti na odročenie pojednávania žalobcovi, odvolací súd považuje jeho postup za súladný s ust. § 105 CSP, ktorý upravuje spôsob doručovania písomností súdom. Primárne sa majú písomnosti podľa tohto ustanovenia doručovať súdom stranám na pojednávaní alebo pri inom úkone v prípade, že nemožno takýmto spôsobom písomnosť doručiť, má sa doručovať do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, a to zák. č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Zákon o e-Governmente). V prípade, že nie je možné takýmto spôsobom doručovať písomnosť, tak sa môže doručiť na žiadosť strany písomnosť na jej elektronicкую adresu. Podľa názoru odvolacieho súdu napriek stanovenému postupu pri doručovaní v zmysle tohto zákonného ustanovenia, jeho nedodržanie nebude zakladať procesnú vadu, pretože je potrebné vychádzať z materiálneho prístupu k doručovaniu, pre ktoré je podstatné, že adresát sa mohol s doručovanou písomnosťou zoznámiť, čím bolo zachované jeho právo na spravodlivý súdny proces. Rovnako aj v tomto prípade bolo oznámenie o spôsobe vybavenia žiadosti doručované do dátovej schránky, žalobca k tejto dátovej schránke prístup mal (opak netvrdil a nepreukázal), preto okresný súd nepochybil pokiaľ žalobcovi oznámenie, že jeho žiadosti na odročenie pojednávania doručil do dátovej schránky.

11. Ďalšie námietky žalobcu sa týkali vecnej nesprávnosti napadnutého rozsudku, a to jednak z dôvodu, že okresný súd nevykonal ním navrhnuté dôkazy, výsluch jeho osoby, výsluch žalovanej a jej manželka K. X. ako svedka. Ďalej namietal status žalovanej ako spotrebiteľky vzhľadom na predmet súdneho konania, v ktorom ju mal na základe splnomocnenia zastupovať a rovnako namietal nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom, ak neaplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o príkaznej zmluve. V tejto súvislosti odvolací súd primárne zdôrazňuje skutočnosť, že žalobca spochybňovanie statusu žalovanej ako spotrebiteľky uplatnil až v rámci odvolacích námietok, nepoužil túto námietku ako prostriedok procesného útoku v rámci konania pred súdom prvej inštancie, a to napriek tomu, že uvedená otázka sa v rámci konania pred súdom prvej inštancie prejednávala a na tejto skutočnosti bola postavená aj procesná obrana žalovanej. Odvolací súd môže na „nové“ námietky v rámci odvolacieho konania prihliadať iba v prípade, že sú uplatnené za splnenia podmienok podľa § 366 CSP. Splnenie týchto zákonných predpokladov odvolací súd v súvislosti s touto námietkou žalobcu nemal preukázané. Rovnako odvolací súd nevykonal dokazovanie žalobcom k odvolaniu predložených listín označených ako „Uznanie dlhu“, nakoľko žalobca už v konaní pred súdom prvej inštancie uviedol v rámci obrany, že žalovanú o výške odmeny za úkony právnej služby vopred informoval a avizoval, že o tom predloží listinné dôkazy, a to na pojednávaní konanom dňa 10.08.2020. Do rozhodnutia okresného súdu žiadne dôkazy o týchto skutočnostiach nepredložil. Pokiaľ tak doložil listiny v rámci odvolacieho konania, mohol tak urobiť iba v prípade, ak by tvrdil a preukázal, že ich nemohol bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 písm. d/ CSP), čo však samotný žalobca v odvolaní netvrdil.

12. Čo sa týka odvolacej námietky, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, podľa odvolacieho súdu, okresný súd správne na vec aplikoval ustanovenia zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii. V tomto prípade, ak sa aj vzťah medzi žalobcom ako advokátom a žalovanou ako jeho klientkou riadi ustanoveniami príkaznej zmluvy, zároveň sa naň vzťahuje aj osobitný právny predpis, ktorým je práve Zákon o advokácii a ktorý právo na úhradu odmeny za poskytnuté právne služby osobitne upravuje v prípade, že klient advokáta má postavenie spotrebiteľa. Okresný súd tak postupoval správne, keď v zmysle tohto zákonného ustanovenia posudzoval dôvodnosť nároku žalobcu. Na záver odvolací súd považuje za nutné vyjadriť sa k námietke nepreskúmateľnosti výroku rozsudku okresného súdu o trovách konania. V tejto časti považoval rovnako rozsudok za dostatočne odôvodnený, je zrejmé, že okresný súd vychádzal pri stanovení povinnosti žalobcu nahradiť trovy konania žalovanej z ust. § 255 ods. 1 CSP, výrok zodpovedá zneniu tohto zákonného ustanovenia.

13. Na základe uvedených skutočností krajský súd, rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní nebol žalobca úspešný a žalovanej vznikol voči nemu nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ktorý jej odvolací súd v plnom rozsahu 100 % priznal.

15. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)